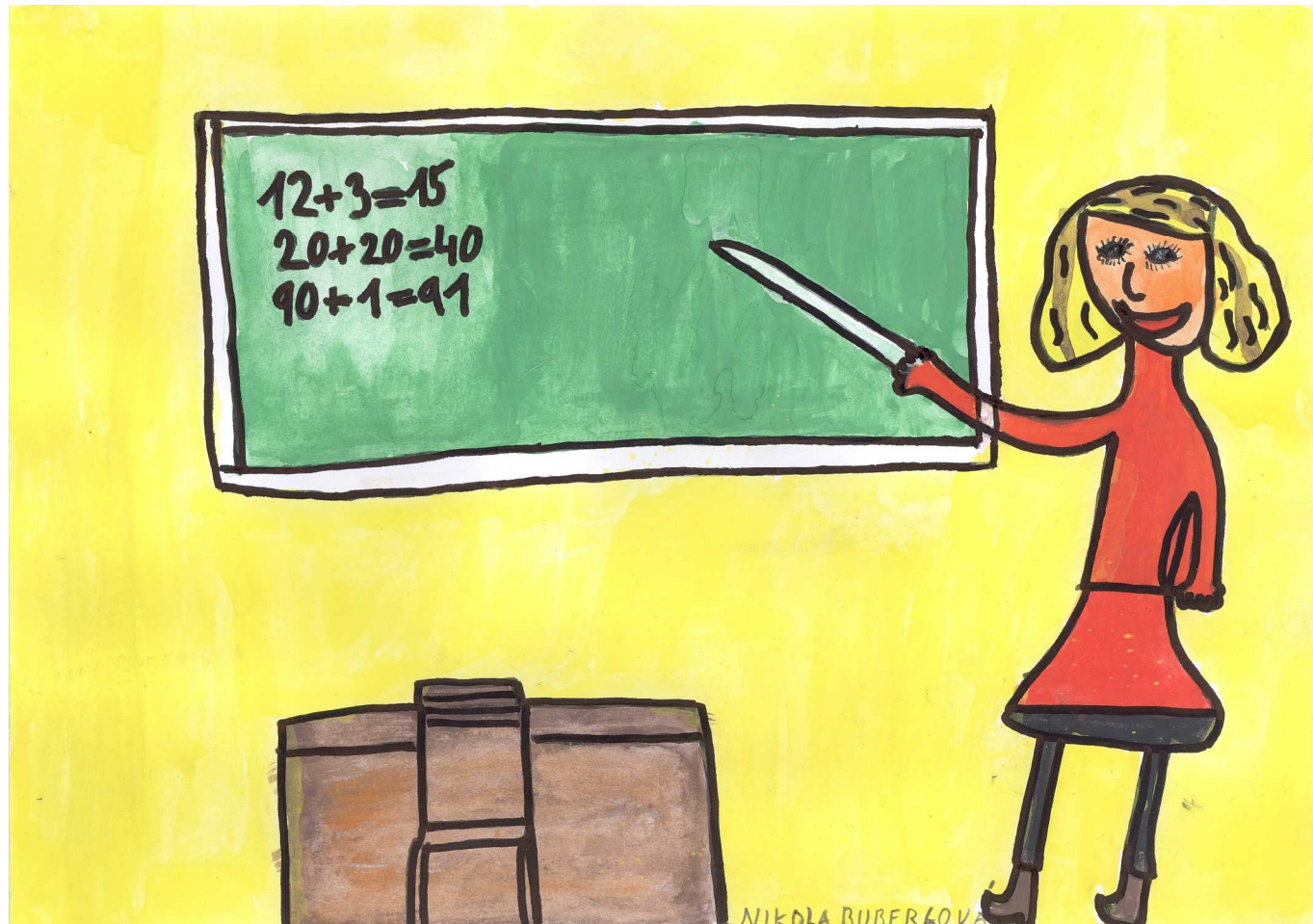

pozorností a obětavostí rodičů a učitelů. Pro učitele může být určitou satisfakcí, když přicházejí žáci, zvláště ti „zlobiví“ a pod tíhou dospělosti přiznávají: „Měl jste pravdu, pane učiteli, život je někdy skutečně těžký jako traverza.“ „Mrzí mne, paní učitelko, že jsem tolik vyrušoval ve vašich hodinách.“ Konečně se mohou dořešit i zdánlivé nebo i skutečné „křivdy“, někdo totiž v sobě dokáže dlouho nosit „nespravedlivou“ pětku nebo poznámku. Učitelé rádi uslyší, že se jejich bývalým žákům daří v osobním životě i v práci, známky na vysvědčení už nejsou po těch letech rozhodující. Určitě platí stále, že škola má žáky připravit pro život.

Potěší pochvala bývalých kolegů a kolegyň, kteří mohou s odstupem let nejlépe posoudit, v čem se škola změnila k lepšímu a v čem by se ještě změnit mohla a měla. Můžeme společně u kávy prodiskutovat závažné otázky našeho školství. Určitě jsou pro nás přínosem jejich životní zkušenosti třeba ohledně větného rozboru, nového písma nebo domácích úkolů, jejich názor na překotné změny, které naše školství prožívá v posledních dvaceti letech.

50. výročí přináší samozřejmě i možnost poděkovat všem učitelkám, vychovatelkám a učitelům za jejich stále náročnější a složitější práci, všem nepedagogickým pracovníkům, protože bez údržby, úklidu a školní jídelny by škola nemohla fungovat tak, jak je zapotřebí. Sluší se poděkovat zřizovateli základní školy, Městu Plasy, neboť bez vstřícnosti ze strany pana starosty a zastupitelů by škola zůstávala dlouho šedivá, neměli bychom moderní nábytek, tabule a plno dalších věcí. Za posledních deset let proběhla rekonstrukce tělocvičny včetně sociálního zařízení, vybudování hřiště s umělým povrchem, rekonstrukce inženýrských sítí v obou pavilonech, máme moderní školní jídelnu a kuchyň, vylepšenou školní kuchyňku. V loňském roce došlo k rekonstrukci střechy I. pavilonu, v závěru tohoto roku dojde na střechu II. pavilonu. Připravuje se výměna oken a potom i zateplení budov a nová fasáda.

Den otevřených dveří je příležitostí pro rodiče, aby se v klidu, bez obvyklého stresu pravidelných informačních schůzek seznámili s fungováním školy, pohovořili si u kávy s učiteli, s vedením školy, vyměnili si svoje názory a zkušenosti s ostatními rodiči. Škole může prospět

jedině skutečná spolupráce, skutečné partnerství školy a rodiny. Stále totiž někdo považuje školu za nutné zlo, i když se od doby Marie Terezie nepodařilo vymyslet nic lepšího a užitečnějšího, než je povinná školní docházka.

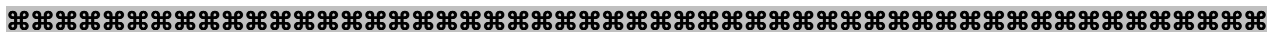
Široká veřejnost má jedinečnou možnost udělat si konkrétní představu o změnách v plaské základní škole a ve školství vůbec. Chceme předvést moderní učebnice a pomůcky, moderní didaktickou techniku, seznámit zájemce s novými učebními postupy a metodami. Zmínku si určitě zaslouží v květnu tohoto roku ukončený projekt „Moudrost hledej v přírodě“, školní naučná stezka, arboretum, pracovní listy pro výuku několika předmětů a další úsilí učitelů o modernizaci školy a výuky v rámci projektu „Peníze školám.“

Co říci na závěr? Vážení přátelé, přesvědčte se na vlastní oči, jaká je Základní škola Plasy. Zavzpomínejte si a prožijte radost a překvapení ze setkání se svými spolužáky a svými učiteli, které jste možná desítky let nepotkali, pomozte nám rozšifrovat fotografie z dávno minulých let.

Úplně nakonec už jen přání, aby se Základní škole Plasy dařilo i nadále udržet krok s moderním vývojem, aby se žákům a učitelům dařilo plnit úkoly ŠVP ZV, aby i rodiče říkali, že naše škola je dobrou školou a je dobrým vkladem pro budoucnost všech svých žáků. Zkrátka, aby na „akademickém vršíčku“ navzdory složité době a náročným pracím vládla pohoda, přátelství a vzájemné pochopení, abychom co nejvíce naplňovali Komenského ideály ŠKOLA HROU a ŠKOLA DÍLNA LIDSKOSTI, aby nikdo nikdy nemusel prohlásit: „Nejsem tady rád.“

Mgr. Josef Henzl, ředitel ZŠ Plasy

Vážení spoluobčané,

v září letošního roku uplynulo 50 let od zahájení provozu nové budovy Základní školy v Plasích. Proto mi dovolu,te, abych při tomto významném výročí poděkoval všem dosavadním ředitelům a pedagogickým pracovníkům za jejich nelehkou a velmi důležitou práci při vzdělávání a výchově nové generace, našich dětí.

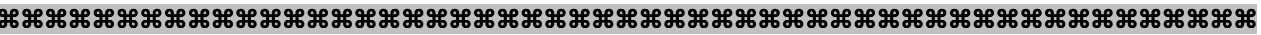
Je nutné poděkovat celému školskému personálu od kuchařek přes uklízečky až po školníka, všem, kteří zajišťují nezbytný servis, tolik potřebný k chodu školy.

Poděkování patří i žákům, protože škola bez žáků by byla jen prázdnou budovou. Právě oni svými výsledky stále zlepšují tvář naší školy. Ať již při každodenním studiu nebo při úspěších v různých jazykových, sportovních a dalších soutěžích. Nesmím také zapomenout na různá kulturní vystoupení a péči o okolí školy.

Přeji plaské škole, všem jejím současným i budoucím žákům a pracovníkům do dalších padesáti let mnoho úspěchů ve studiu, práci a celém životě.

Zdeněk Hanzlíček, starosta města

Historie školství v Plasích aneb „Školy, vyprávějte.“

Počátky školství v Plasích se datují již od středověku. Klášterní škola zde pravděpodobně byla od 12. století. Až do zrušení kláštera v roce 1785 fungovala internátní klášterní škola určená k výchově budoucích řeholníků. Po reformách Marie Terezie v Plasích vznikla první veřejná škola. Vyučování probíhalo ve špitále, což byl dřevěný domek pro chudé poutníky nad hlavní klášterní branou. V roce 1805 se škola přestěhovala do konventu, protože dřevěná budova vyhořela. V polovině 19. století chodilo do dvou tříd kolem 300 – 350 žáků. Například v roce 1823 měla škola zapsáno 330 žáků, vyučoval zde jeden učitel s pomocníkem ve dvou třídách. Proto byly zřízeny další dvě třídy, ale počet žáků ve třídě byl stále velmi vysoký (kolem 80). Přeplněné třídy, nedostatečné vytápění a špatné hygienické podmínky vedly k časté nemocnosti žáků. Ke zlepšení situace došlo až po vzniku samostatného Československa, kdy byla v Plasích v roce 1921 zřízena měšťanská škola, která byla také v konventu. Budova kláštera poskytovala své prostory k výuce téměř 130 let a vystřídala se zde stovka světských učitelů (67 učitelů a 33 učitelek). Na novou školní budovu si musely Plasy počkat až do roku 1934, kdy se nová škola stala chloubou celého kraje. V 50. letech byla v Plasích zřízena jedenáctiletá střední škola zahrnující tři stupně vzdělávání (třetí stupeň byl zakončen maturitou). Pro narůstající počet žáků stávající budova nestačila. Situaci bylo nutné řešit přístavbou nebo stavbou nové budovy školy. Konečné rozhodnutí pro výstavbu nové školy padlo v roce 1959.

Nový školní areál o třech pavilonech byl umístěn na polích nad sv. Václavem a stal se novou dominantou města. Plány výstavby nové školy vypracoval Státní projektový ústav Plzeň. Stavbu realizovaly Pozemní stavby Plzeň. Stavbyvedoucím byl pan Jaromír Bouda z Plas. Rozpočet stavby činil

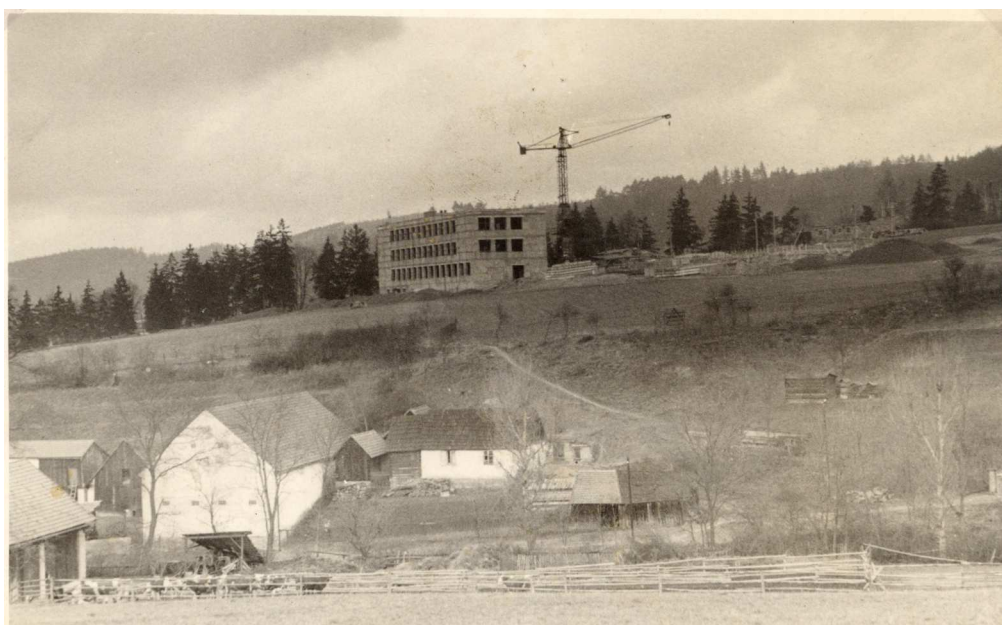
6 milionů korun. Slavnostní otevření nové školní budovy se uskutečnilo 19. srpna 1962. Byla zde umístěna základní devítiletá škola, střední všeobecně vzdělávací škola a mateřská škola. V důsledku otevření nové školní budovy došlo ke zrušení málotřídek v Pláních (1962), v Babině (1962), v Lomničce (1967) a v Žebnici (1975).

Ze vzpomínek pana Boudy: „ Přednost měla výstavba pavilonů. Museli jsme pracovat i v zimě. Malta se připravovala uvnitř a ven se vozila na zednickém kolečku. Přijela i televize natáčet dokument o tom, jak jsou zajištěny stavební práce v zimním období. Úklidové práce vykonaly matky školních dětí a připravily školu k tomu, aby mohlo být zahájeno vyučování.“

Na plaské ZDŠ byla zřízena první odborná učebna pro výuku jazyků v tehdejším Západočeském kraji podle návrhu pana učitele Jiřího Svobody za odborné spolupráce zaměstnance Okresní správy spojů pana Františka Labeckého. Podstatou nového způsobu výuky bylo propojení učitele s každým žákem pomocí elektrotechnického zařízení.

Dnešní budova Základní školy Plasy má i po padesáti letech stále mladistvou tvář. Je vybavena moderní výpočetní technikou a stabilní učitelský sbor využívá různé digitální výukové pomůcky. Škola je velmi zachovalou padesátnicí a přejeme jí ještě dlouhá léta.

Mgr. Václava Korcová

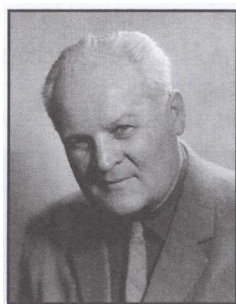

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vedení ZŠ Plasy :

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

1962-1963

Ředitel: **Václav Henžlík**
Zástupci ředitele:
František Růžek
Karel Šašek

1963-1982

Ředitel: **František Růžek**
Zástupci ředitele:
Antonín Brunclík
Jaroslav Štětka
Marie Janečková

1982-1989

Ředitelka: **Marie Janečková**
Zástupce ředitele:
Hana Boudová

1989-1990

Ředitelka: **Hana Boudová**
Zástupce ředitele:
Vlasta Pecáková

1990-1998

Ředitelka: **Ivanka Kostíková**
Zástupce ředitele:
Hana Boudová

1998-2012

Ředitel: **Josef Henzl**
Zástupci ředitele:
Jitka Pořádková
Jana Průšová

Pedagogický sbor ZŠ Plasy 2011/2012

Seznam pedagogických pracovníků

Belblová Ludmila
Bendová Věra
Beránek Ladislav
Beránková Marie
Bláhová Milada
Bouda Jan
Boudová Hana
Brendlová Světlá
Brunclík Antonín
Bunda Vojtěch
Čechová Alena
Dubská Jarmila
Dušičková Marie
Fazekaš Martin
Fenclová Jiřina
Gramannová Irena
Hadačová Marcela
Hágrová Ludmila
Halamová Ivana
Havlová Anna
Henzl Josef
Henžlík Jiří
Höfferová Marie
Holpuchová Jindřiška
Holubová Alena
Houšková Lenka
Chlup Zdeněk
Chocholatý Karel
Jakešová Václava
Janečková Marie
Janouškovcová Marie
Janouškovec Josef
Jeníčková Daniela

Juha Karel
Karlova Ladislava
Kavka Zdeněk
Kepková Lucie
Kleinová Eva
Koča Václav
Korcová Václava
Kostíková Ivanka
Kotorová Milena
Králová Jana
Krausová Libuše
Kučerová Marie
Kůsová Markéta
Les Jiří
Levá Jana
Livinková Zuzana
Mikešová Šárka
Molcarová Marie
Motlíková Darina
Nagyová Hana
Novák Jaroslav
Nováková Helena
Nováková Miluše
Nováková Zdeňka
Novotný Jiří
Odvárka Jiří
Odvárková Irena
Outěrická Eva
Pecáková Vlasta
Pelnářová Božena
Pešík Jan
Popel Karel
Pořádková Jitka

Průšová Jana
Pustovojtová Barbora
Rada Jan
Radošová Margita
Růžek František
Ryšavý Josef
Sedlecký Jiří
Soukupová Ludmila
Srp Josef
Staňková Dragica
Svoboda Jiří
Svobodová Marie
Šašek Karel
Šedivcová Marcela
Šiková Irena
Škopová Hana
Šlehoferová Libuše
Šmídl Vlastimil ml.
Šmídl Vlastimil st.
Šmucrová Eva
Špelinová Hana
Štětka Jaroslav
Štětková Eva
Švarcová Martina
Třebulová Marie
Urban Václav
Vacík Vladimír
Vachtl Zdeněk
Veselá Helena
Vilánková Lenka
Vodicová Jana
Votíková Václava
Zábranský Josef

Školní družina

Coufalová Jana
Hajná Danuše
Josífková Blažena
Kopačová Libuše

Kulhánková Růžena
Lavičková Anna
Plasová Dana
Sadílková Jitka

Šmídllová Alena
Urbanová Jana
Vaňková Anna
Vítková Stanislava

Žákyně osmých tříd oslovily některé z bývalých učitelek a vychovatelek a požádaly je, aby zavzpomínaly na léta strávená v plaské škole.

#####

Rozhovor s paní Boudovou

1, Kdy jste nastoupila na naši školu? A které předměty jste učila?

Na zdejší školu jsem nastoupila v roce 1963 v září. Vystudovala jsem učitelství pro Národní školy pro první až pátý ročník a po většinu své učitelské činnosti jsem v těchto třídách učila všechny předměty.

2, Kolik let jste zde pracovala? Kolik vám bylo let, když jste začala učit?

Na této škole jsem skončila v roce 1997, takže jsem zde pracovala 34 let. Učit jsem začala v 21 letech.

3, Na co/ nebo na koho/ nejraději vzpomínáte? / žáci, kolegové, příhody/ ?

Teď bych někoho nerada urazila (smích). Vzpomínám ráda na všechny děti i kolegy. A když jsem odešla, škola mi hodně chyběla.

4, Co říkáte změnám, které na naší škole probíhají?

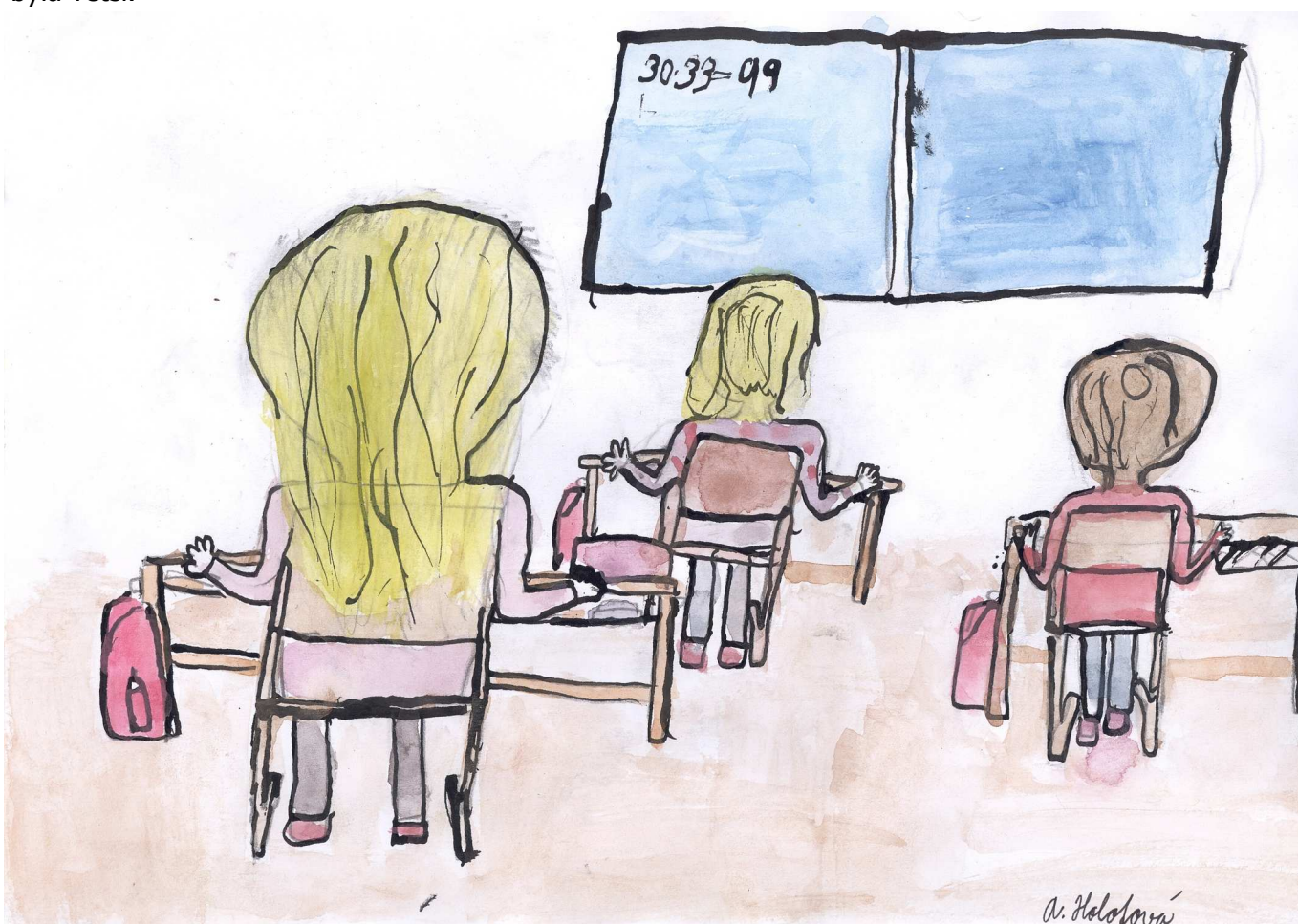
To se mi moc líbí, protože za mě, když jsem odcházela, změn ve vybavení moc nebylo. Modernizací tělocvičny, učeben, školní jídelny i parků okolo školy se tu hodně změnilo k lepšímu. A vůbec bych neřekla, že této škole je padesát let. Hlavně si toho musíte vážit a také to tak pěkně udržovat, aby to dlouho vydrželo.

5, Proč jste se stala učitelkou?

Já jsem také nejdříve, jako každá malá holka, prodávala na žehlicím prkně. Myslím si, že takový první podnět k tomu, že se stanu učitelkou, byl u mě můj o jedenáct let mladší bratr, o kterého jsem se musela dost starat. Proto jsem spíše tíhla k tomu být učitelkou v mateřské škole, to by se mi bylo líbilo. Ale protože jsem měla jenom osm let ZŠ, odmaturovala jsem v 17 letech. Poté jsem se přihlásila na nástavbové studium do Prahy, na učitelství pro první až pátý ročník, kam mě ale nepřijali. Počkala jsem rok, pracovala jsem v Kralovicích v mlékárně a poté jsem nastoupila na stejné studium do Plzně. A tak jsem skončila jako učitelka.

6, Jaké byly dříve děti? Srovnajte s dnešními.

Jako teď (smích) hodně, zlobivé. Ale když to můžu srovnat, děti za mě byly upřímnější. První hodinu v týdnu jsme si povídali, to vy určitě už neznáte, my jsme si popovídali, co jsme dělali o víkendu, vybralo se spoření, protože děti si šetřily na svačinky 5,-Kč. Myslím si, že komunikace mezi dětmi a učitelkou byla větší.

7, Učila jste i na jiné škole?

Ano, učila jsem na škole v Žihli, sice to je menší škola, ale bylo to tam moc pěkné.

8, Bavila vás tato práce?

Ano, bavila mě moc. Myslím si, že jsem si zvolila dobře, nelituji toho.

9, Chtěla jste být učitelkou už v dětství?

Ano, chtěla. Vztah k dětem jsem měla odmalička.

10, Po vašich zkušenostech, vybrala byste si povolání učitelky znovu?

Ano, vybrala. Ale nevím, jestli bych to ve svém věku ještě zvládala.

11, Které předměty jste měla nejraději v dětství na ZŠ?

Já jsem měla ráda matematiku, chemii, fyziku. Samé takové „ošklivé“ předměty.

12, Potkáváte často své bývalé žáky?

Už méně, ale například tady ve škole jich potkávám hodně, paní Novákovou, paní Průšovou, paní Livinkovou ... tak si myslím, že jsem jim dala dobrý příklad.

13, Co byste škole popřála k výročí?

Aby se jí dařilo čím dál lépe, aby měla dostatek finančních prostředků, mohla si to tu lépe zvelebovat, aby měla hodné žáky, učitele a aby se všem dařilo alespoň tak, jako když jsem tu já působila.

Zpracovaly: Václava Bulínová, Nikol Svátková

#####

Rozhovor s paní Janečkovou

1. Kolik let vám bylo, když jste začala učit. Jak dlouho jste učila?

Bylo mi 24 let a učila jsem okolo čtyřiceti let.

2. Který stupeň jste učila?

Učila jsem druhý stupeň, výtvarnou výchovu a matematiku.

3. Proč jste se stala učitelkou?

Chtěla jsem se stát učitelkou, bylo to moje přání.

4. Učila jste i jinde, nežli na plaské škole?

Ano, učila jsem rok v Horní Bříze, také na střední technické a pak rodinné škole, vlastně na všech školách v Plasích kromě mateřské školy.

5. Jakou máte nejzajímavější příhodu, popřípadě na co ráda vzpomínáte?

Příhod bylo mnoho, ráda vzpomínám na první třídu, kterou jsem dostala po příchodu z Horní Břízy, byla to 5. třída a v ní bylo 7 dětí, co opakovali ročník, avšak byli to velice milí, hodní, báječní žáci, se kterými jsem jela do Mariánské Týnice pod stan na tři dny. Kousek od nás tam bydlela paní, která chovala kozy. Byla jsem velice ráda, že nemusím vymýšlet program na zabavení dětí, protože když děti zahlédly tu paní, že pracuje, například hrabala seno, tak jí samy nabídly svou pomoc. Paní se nám odvděčila vařením chutných jídel.

6. Jaké byly dřívější děti, mohla byste je srovnat s dnešními?

Řekla bych, že jsou stejné, nejsou zlobivější, ani hodnější, je to pouze dobou, ve které žijí. Tehdejší děti byly klidnější, nyní jsou výřečnější.

7. Co si myslíte o změnách na škole?

Do nynějšího kantorského sboru nevidím, ale s mnoha z nich se přátelím a tuto školu stále navštěvuji. Máte krásnou školu na krásném místě, výběr místa pro stavbu byla trefa. Parky jsou obnoveny architektonicky. Uvnitř se také mnohé změnilo, především vybavení. Na jiných školách takové štěstí neměli. Já sama jsem měla štěstí na lidi, které jsem učila, i se kterými jsem učila.

8. Co byste popřála škole k výročí?

Aby zde na akademickém vršíčku stála ještě velkou spoustu let. A hlavně, aby byly děti, které by do této školy chodily.

9. Vrátila byste se do školství?

Nyní už asi ne. Avšak nikdy za ta léta, co jsem tu učila, jsem nechtěla odejít, nikdy jsem nelitovala, že jsem se stala učitelkou. Je však dobré vědět, kdy odejít.

Zpracovaly: Terezie Hübnerová, Andrea Šimerová

Rozhovor s paní Odvárkovou

1. Kolik let vám bylo, když jste začala učit? Jak dlouho jste učila?

Bylo mi 20 let a v Plasích jsem učila v letech 1968-1992. Dva roky po odchodu do důchodu jsem ještě vypomáhala. Učila jsem zde tedy 26 let.

2. Na kterém stupni a které předměty jste učila?

Učila jsem převážně první a druhou třídu, ale někdy i ostatní třídy na prvním stupni. Učila jsem dokonce svého syna, z čehož jsem neměla velikou radost. Učila jsem i paní učitelku Halamovou, Průšovou i pana Lavičku. S nimi bylo ve třídě 36 dětí, byla to velmi početná třída, avšak milé, velmi šikovné děti, na které ráda vzpomínám.

3. Proč jste se stala učitelkou?

Já jsem to měla trochu komplikovanější, po měšťanské škole jsem se chtěla stát zubní technikou, ale to nevyšlo. Nastoupila jsem proto na pedagogickou školu. Nikdy jsem toho nelitovala.

4. Učila jste i jinde než na plaské škole?

Ano. Po ukončení studií jsem nastoupila na malotřídní školu na Žatecku, kde jsem byla 2 roky. Odjížděla jsem v 5 hodin ráno a pak jsem chodila ještě 3 km pěšky a totéž odpoledne zpět. Pak jsem učila na Rakovnicku, opět v malotřídní škole. Rok jsem učila v Žihli, také jsem musela dojíždět. Pak to byly Mladotice a nakonec Plasy. Všude, kde jsem učila, jsem byla spokojená. Setkávala jsem se s velmi milými dětmi a také rodiči.

5. Jakou máte nejzajímavější příhodu, popřípadě na co ráda vzpomínáte?

Toho bylo. Jeden nejmenovaný žák z Plas byl nesamostatný a rád využíval společnost dospělých a učitelů. A na bývalého ředitele z radosti, že ho vidí, za rohem vybafl. Ředitel se lekl, ale nakonec se všemu zasmál. Nebo v době prvních magnetofonů si jej jedna rodina pořídila. Dívky se převlékly do maminciných šatů, udělaly si make-up, nešly do školy a raději doma tančily. Sousedka zjistila, že jsou děvčata doma, zavolala mamince do zaměstnání a všechno prozradila. Maminka plačící dívky přivedla do školy. Musely si všechno dopsat a udělat i něco navíc.

6. Jaké byly dřívější děti, mohla byste je srovnat s dnešními?

Dříve byly děti hodnější, vděčnější, nebyly tak náročné a hlavně byly skromnější. Myslím si, že si práce učitelů více vážily nejenom děti, ale i rodiče. To mohu potvrdit i ze zkušenosti, jsem 20 let v důchodu a

stále se ke mně hlásí děti, které jsem učila, navštěvují mě a vzpomínáme na léta strávená ve škole.

7. Co si myslíte o změnách na škole?

Změny určitě nastaly. Pomůcky a vybavení, které máte vy, tehdy nebyly. Pracovní sešity a učebnice nebyly předepsané, vše jsme si musely samy připravovat. Na škole byla jen tabule a barevné křídly. Děti se nejdříve učily psát tužkou, poté pastelkou a nakonec perem. Dbalo se na krasopis. Děti v druhé třídě perfektně četly. Teď děti moc nečtou. Čtení je základem všeho! To mi připomnělo, doporučovala bych, aby pro žáky alespoň prvního stupně byly jednotné učebnice a osnovy.

8. Co byste popřála škole k výročí?

Šikovné a slušné děti, dobrou spolupráci s rodiči. Učitele máte šikovné, tam není co přát. Samozřejmě všem mnoho zdraví. Nehledět na majetek (počítače, luxusní oblečení, atd.). Trochu skromnosti, ohleduplnosti a slušnosti k dospělým i spolužákům.

9. Vrátila byste se do školství?

Kdyby mi bylo o 20 let méně, tak ano. Pracovala jsem na zdejší škole moc ráda, ale musela bych se přiučit novotám.

Zpracovaly : Terezie Hübnerová, Andrea Šimerová

Rozhovor s paní Urbanovou

1, Kdy jste nastoupila na naši školu?

Na školu jsem nastoupila roku 1972.

2, Kolik vám bylo, když jste nastoupila?

Bylo mi 30 let.

3, Kolik let jste zde pracovala?

Na této škole jsem pracovala 28 let jako družinářka, ale potom jsem ještě vypomáhala.

4, Jak se vám líbilo na naší škole?

Byla jsem spokojená.

5, Na co nebo na koho nejraději vzpomínáte?

Ráda vzpomínám na své spolupracovníky i na všechny žáky.

6, Pracovala jste před tím už na jiné škole?

Pracovala jsem na SZTŠ v Plasích jako vychovatelka.

7, Co říkáte změnám, které na naší škole probíhají?

Líbí se mi nové arboretum a moderní tvář školy.

8, Co byste popřála naší škole k výročí?

Aby se stále vylepšovala a měla hodně a šikovné žáky.

Zpracovaly: Nikol Svátková, Lada Páclová

Žáci Základní školy Plasy pravidelně reprezentují naši školu ve sportovních soutěžích. Mezi nejúspěšnější reprezentanty posledních let patří bezesporu **Michal Bulín**.

Základní školu Plasy navštěvoval v letech 2000 – 2009. Především na druhém stupni se výrazně podílel na úspěšné sportovní reprezentaci naší školy.

Nyní Michal studuje 4. ročník Sportovního gymnázia v Plzni, obor 79-42-K/41 gymnázium se sportovní přípravou-atletika. Kromě studia se naplno věnuje hasičskému sportu, je členem SDH Žebnice a zároveň patří mezi výběr reprezentace České republiky. Mezi jeho největší reprezentační úspěchy patří celkové 4. místo na MS v požárním sportu dorostu (Rusko-Saint Petersburg 2011), 3. místo ve štafetě 4x100 m s překážkami a 3. místo v požárním útoku. Dále 3. místo v běhu na 100 m s překážkami na MČR v požárním sportu dorostu (Ostrava 2011). Celkové 2. místo na MS v požárním sportu do 23 let (Bulharsko-Plovdiv 2012) a 9. místo v běhu na 100 metrů s překážkami na MČR v požárním sportu mužů (Uherské Hradiště 2012).

Naši současní reprezentanti ve sportovních soutěžích položili Michalovi několik otázek:

Jakého úspěchu ze školních sportovních soutěží si nejvíce ceníš?

Za největší individuální úspěch považuji vítězství z okresního kola přespolního běhu v Horní Bříze v 7. třídě. Jako kolektiv jsme v přespolním běhu dvakrát v okresním kole vyhráli a na kraji si vyběhali bronz. Měli jsme dobrou partu, která ráda běhala a bavila se sportem, to potom není problém vítězit na různých školních turnajích. Zlatou medaili jsme si odvezli i z okresního kola ve florbale, na medailových přičkách jsme se umístili i v basketbalu nebo v atletické soutěži o Pohár rozhlasu.

Vzpomeneš si na jména svých spoluhráčů ze ZŠ Plasy?

Určitě ano, Dominik Soukup, Martin Tureček, Martin Macháček, Jakub Gross, Michal Soukup, Josef Oláh, Radek Červenka, Michal Domabyl,

Věnuje se některý z bývalých spoluhráčů aktivně sportu?

Ano. Pokud vím, Michal Soukup a Jakub Gross patří mezi hasiče (SDH Žebnice), Martin Macháček se věnuje fotbalu (Senko Doubravka), Martin Tureček také fotbalu (FC Kralovice), Josef Oláh závodí v motokrosu.

Jak se jmenoval tvůj učitel TV?

Zdeněk Chlup a Barbora Pustovojtová.

Pomohla ti ZŠ Plasy ve tvé sportovní kariéře (v rozhodnutí věnovat se sportu)?

Ano, určitě mi pomohla, hlavně díky dobré partě a výsledkům jsem u sportu zůstal a postupně rozvíjel své sportovní schopnosti.

Studuješ sportovní gymnázium, chtěl by ses i v následujícím studiu věnovat sportu?

Ano, chtěl bych u sportu zůstat, dělat požární sport a v následujících letech se stát hasičem.

Ovlivnily tvé sportovní úspěchy příliv dětí do SDH Žebnice?

Myslím, že ano. Díky tomu, že kluci bydlí ve stejné vesnici a sledovali mé výkony, dostali chuť trénovat a závodit a nyní se z nich stávají konkurenceschopní. Jako tým SDH Žebnice budeme v nadcházejících letech „kousat“ všechny ostatní týmy.

Máš nějaký sportovní či osobní vzor?

Vzorem je pro mě každý, kdo je v reprezentaci dobrovolných hasičů v požárním sportu. Mám se od nich co učit. Jmenovitě Jakub Pěkný z HZS Ústeckého kraje, aktuální mistr světa v běhu na 100 m překážek, je pro mě velkým vzorem a ikonou požárního sportu.

Čeho bys chtěl ve svém sportu dosáhnout?

Chtěl bych se dostat na světovou olympiádu v roce 2013 do Francie a za nějaký čas do profesionální hasičské reprezentace.

Znáš nějaké vrcholové sportovce, kteří navštěvovali ZŠ Plasy?

Vrcholové neznám, ale dobrých sportovců znám plno

Školní rok 2008/2009 – vítězný tým ZŠ Plasy v okresním kole florbalu v Horní Bříze

1962

2012

Soutěžní práce – Olympiáda v českém jazyce

Bývalá žákyně Klára Macháčková několikrát úspěšně reprezentovala naši školu v okresním, krajském, a dokonce i celostátním kole Olympiády v českém jazyce. Zde je jedna z jejích vítězných slohových prací:

Mám zaručený recept na ...

Mám zaručený recept na to, jak dostat ve škole poznámku – stačí si vyrobit Elixír skřítky Zlobidýlka. Příprava tohoto lektvaru je velice snadná, s trochou fantazie to zvládne každý „šikula“.

Vysvětlím vám, jak na to: Budete potřebovat dvě středně velké odměrky drзости, kávovou lžičku vtipné kaše, Upovídané semínko, šálek speciálního Čaje pana Neposedy (tenhle čaj je k dostání téměř ve všech obchodech, ovšem jen v době školního vyučování), dále hrst neposlušnosti, žejdlík bláznivých nápadů a polévkovou lžící sebevědomí a zpupnosti. Kdo má zájem, může navrch přidat trochu drcené kůry z Neslušného stromu.

Všechny přísady nasypeme do kouzelného kotlíku (za tímto účelem nám poslouží jakákoli nádoba – je jedno, zda to bude obyčejná miska či lebka kostlivce ze školního kabinetu) a mícháme, dokud lektvar nezhoustne a nedostane temně rudou barvu. Pak už jen zamícháme dvakrát po směru a třikrát proti směru hodinových ručiček, posílíme jeho účinky zařikáním „Zlobeníčko, zlobení – to je mé potěšení“ a elixír je hotový.

Zaručuji vám, že po tomto zázračném nápoji vám nebude činit žádné obtíže skákat při hodině po lavicích, ničit veškerý školní majetek, ke kterému budete mít přístup, krást spolužákům svačiny a strefovat se do učitele papírovými kuličkami nebo peckami z ovoce.

Poskytla jsem vám zaručený návod, zbývá však ještě vyřešit dilema: „Pít jej, či nepít?“ Tot' otázka...

Naši žáci píší o své škole

Budova Základní školy Plasy slaví krásných 50 let od svého otevření v roce 1962. Ani si nedovedu představit, jak to tady tehdy mohlo vypadat. Pro mě neznámí učitelé a neznámí žáci, kteří byli šťastní, že právě v jejich městě se otevřela nová škola! Vsadím se, že i mnozí čtenáři si vzpomenou, jak poprvé procházeli těmito dveřmi a usadili se do třídy vedle svých kamarádů.

Andrea Šimerová, VIII. B

Škola? Co to vlastně je? Nejen nějaká budova v našem městečku, ale také důležitá součást našeho života. Chodíme sem pravidelně několik let, máme zde kamarády a jen málokdo si umí představit život bez školy a bez učení.

Ta naše základní škola se nachází na jednom z nejvyšších bodů Plas. Je obklopena novým arboretem se spoustou zajímavých rostlin a stromů, které, až vyrostou, budou nádherně zdobit okolí školy a také se mohou využít v hodinách přírodopisu.

Eva Filipová, VII. A

Tato škola zde stojí už mnoho let. Její stavba byla dokončena roku 1962. Chodili do ní naši rodiče, možná i prarodiče. Plaskou školu mám velice ráda, jelikož se můžeme zúčastňovat mnoha výletů, poučných besed i zajímavých akcí, které pro nás škola pořádá. S přípravou některých akcí pomáháme i my, žáci.

Během padesáti let se tu mnohé změnilo i díky novému projektu, který nám umožňuje mít hodiny zábavnější s využitím interaktivních tabulí, venkovní učebny nebo arboreta.

Tuto školu mám ráda také kvůli svým fajn kamarádům, se kterými je vždy zábava.

Školu si nedovedu představit bez jídelny, v níž dobře vaří, a bez bufetu, který pravidelně navštěvuji.

Martina Krejčová, VII. A

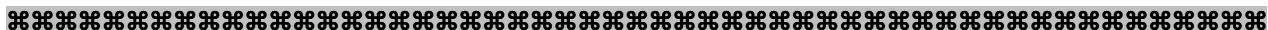
Na základní školu Plasy jsem přišla z Mladotic v roce 2010 do šesté třídy. Všechno bylo nové a jiné, modernější, než jak jsem byla zvyklá. Má předešlá škola nebyla tak velká, bylo tam méně dětí i učitelů. Nové pro mě bylo i to, že zde učili učitelé – muži. Byl to velký nezvyk říkat jim pane učiteli a ne paní učitelko. Největším překvapením byl bufet a v něm paní Hessová, kterou máme všichni rádi. Nyní jsme v osmé třídě, takže naše cesta je téměř za námi. Tato škola mě naučila mnohé, třeba že ve slově bylina se píše y. Ale také to, jaký bude život, až skončíme základní školu.

Václava Bulínová, VIII.A

Budova plaské školy má 50 let za sebou a doufejme, že ještě spoustu let před sebou. Od jejího otevření v roce 1962 po dnešek se mnohé změnilo. Nemluvím jen o vnějším vzhledu a vybavení školy, ale také o spoustě příběhů, které se odehrávaly za zdmi školy. Po chodbách se procházely stovky dětí a s mnohými z nich přicházely i některé problémy pro učitele, ať už to byl žák, kterého bylo složité naučit počtům nebo českému jazyku, nebo žák snažící se hatit svým kantorům dobré úmysly. U některých by se mohlo zdát, že o červené zápisky do žákovských knížek snad i soutěží. Mnozí si přejí, aby mohli co nejdříve přejít na střední školu, ale když konečně opustí školní lavice, myslím, že se jim občas stýská a vzpomínají na přátele, učitele i na školu samotnou.

Terezie Hübnerová, VIII. B

Školní anketa

Žákyně 9. ročníku Tereza Tvareková a Kristýna Opičková zaměřily s připravenými otázkami nejprve do první třídy, poté položily podobné otázky i svým spolužákům.

Odpovědi 1.A:

Verunka :

- 1) Do školy se nejvíc těším na: paní učitelku.
- 2) Můj nejoblíbenější předmět je: český jazyk.
- 3) Moje budoucí povolání: holička nebo malířka.

Adélka :

- 1) Do školy se nejvíc těším na: písanku.
- 2) Můj nejoblíbenější předmět je: prvouka.
- 3) Moje budoucí povolání: modelka.

Karolína :

- 1) Do školy se nejvíc těším na: paní učitelku.
- 2) Můj nejoblíbenější předmět je: matematika.
- 3) Moje budoucí povolání: matematikářka.

Max :

- 1) Do školy se nejvíc těším na: výtvarku.
- 2) Můj nejoblíbenější předmět je: matematika.
- 3) Moje budoucí povolání: hasič.

Oliver :

- 1) Do školy se nejvíc těším na: tělocvik.
- 2) Můj nejoblíbenější předmět je: český jazyk.
- 3) Moje budoucí povolání: hasič.

Jakub :

- 1) Do školy se nejvíc těším na: kamarády.
- 2) Můj nejoblíbenější předmět je: matematika.
- 3) Moje budoucí povolání: farmář.

Odpovědi 9.A:

Nikola :

- 1) Do školy se nejvíc těším na: kamarády.
- 2) Můj nejoblíbenější předmět je: angličtina, protože mě baví.
- 3) Moje budoucí povolání: někde v cestovce.

Kateřina :

- 1) Do školy se nejvíc těším na: kamarády.
- 2) Můj nejoblíbenější předmět je: výtvarná výchova, protože mě baví malovat.
- 3) Moje budoucí povolání: aranžérka.

Kristýna :

- 1) Do školy se nejvíc těším na: kamarády.
- 2) Můj nejoblíbenější předmět je: matematika, protože ostatní předměty mě nebaví.
- 3) Moje budoucí povolání: letuška nebo designerka.

Vašek :

- 1) Do školy se nejvíc těším na: fyziku.
- 2) Můj nejoblíbenější předmět je: fyzika, protože mě baví technika a věda.
- 3) Moje budoucí povolání: mechanik.

Jakub :

- 1) Do školy se nejvíc těším na: oběd, přestávky.
- 2) Můj nejoblíbenější předmět je: tělesná výchova, protože mě baví sport.
- 3) Moje budoucí povolání: instalatér.

Martin :

- 1) Do školy se nejvíc těším na: kamarády.
- 2) Můj nejoblíbenější předmět je: tělesná výchova, protože mě baví fotbal.
- 3) Moje budoucí povolání: elektrikář.

Zamyšlení žáků 9. ročníku na téma: Kdyby nebyla škola...

Kdyby nebyla škola, nepoznala bych spoustu skvělých lidí, nic bych nevěděla a doma bych se nudila.

Chodil bych do práce, jezdil bych na motorce a mohl bych dlouho spát.

Kdyby nebyla škola, pořád bych seděla doma a nic bych nedělala, nic bych neuměla, nemohla bych si číst, spočítat peníze a každý by mě ošidil.

Pracovala bych, neměla bych kamarády, byli bychom hloupější.

Kdyby nebyla škola, nebyli bychom stresovaní testy a známkami, ale nebyli bychom vzdělaní a nemohli bychom mít dobrou práci, která by nás bavila.

Mohli bychom spát až do oběda, chodit spát pozdě a dělat ve dne vše, co bychom chtěli, ale za chvíli bychom byli všichni úplně hloupí a nevěděli bychom ani, jaké je hlavní město Anglie nebo kdo byl Karel IV. Nebylo by z nás vůbec nic. A to určitě nechceme. Vstávání do školy a učení na písemky je otrava, ale k něčemu nám to přece jen je.

Kdyby nebyla škola, spousta dětí by se hned nadšením rozutekla, ale myslím si sama za sebe, že by je brzy přestalo bavit sedět pořád u notebooku.

Hodně lidí by bylo nevzdělaných a nezaměstnaných, byli bychom opravdu národ hlupáků.

Kdyby nebyla škola, nepoznali bychom tolik skvělých lidí včetně skvělých kantorů, kteří nám dokážou i podat pomocnou ruku, aby z nás něco bylo.

Plaský

MK ČR E 12300

ZPRAVODAJ č.5/2012 special

Vydává ZŠ Plasy, Stará cesta 333, 331 01 Plasy, www.plasy.cz, www.zsplasy.cz

Redakční rada: Mgr. Helena Nováková, Mgr. Milena Kotorová, Mgr. Jana Průšová

Grafická úprava: Ing. Ivo Kornatovský

Do tohoto čísla přispěli:

Zdeněk Hanzlíček, Mgr. Josef Henzl, Mgr. Barbora Pustovojtová, Mgr. Václava Korcová, Václava Bulínová, Nikol Svátková, Terezie Hübnerová, Andrea Šimerová, Lada Páclová, Klára Macháčková, Tereza Tvareková, Kristýna Opičková, Eva Filipová, Martina Krejčová

Výtvarné práce žáků - Mgr. Hana Škopová, Mgr. Ivana Halamová

Fotografie: z archivů ZŠ, IK

Žáci a učitelé ZŠ a ZUŠ Plasy Vás zvou na

předvánoční setkání a vánoční jarmark

dne 3. 12. 2012 od 16:00 hodin

Program: a) vystoupení žáků v 16:00 před barokní sýpkou
b) vánoční jarmark od 16:30 v zimním refektáři kláštera

